

Neyðarróp frá mammu at brekaðum soni

— *hvussu verður við soni mínum, tá eg felli frá? Tey brekaðu hava bíðað nóg leingi og verða altíð sett til síðis. Eina ringast stendur til í Suðuroy.*

Javni boðar nú aftur til fundar í Suðuroy. Fundar-evni er m.a. at visa á og gera nakað fyri at fáa dag- og døgntilboð til evnaveik i oynni. Í sambandi við henda fundin verða umboð fyri Andveikraverndina og greiða frá nýggja tiltakinum — varda verkstaðnum í Vági — sum letur upp um stutta tíð.

— Men hóast hesin vardi verkstaður sjálvi andi er ein bati hjá evnaveikum i oynni, er hetta als ikki nóg mikið. Okkum vantar enn umlættingarheim og bústovnar. Haraftrat, at skulin verður so, at hann eisini kann hýsa evnaveikum so tey i minst møguligan mun eru noyð av oynni i skúla, sigur

Rókur Dalsgaard, formaður i Javna.

Rókur Dalsgaard væntar sær kortini ikki so ómetaliga nógv av hesum fundi, tí myndugleikarnir hava higartil verið ógvuliga tungir at dansa við. — Men hetta er so okkara einasti møguleiki — at visa á tørv hjá teim brekaðu og helst visa á møguligar loysnir við, sigur hann.

Neyðarróp

Í felagsblaðnum hjá Javna ropar ein mamma at brekaðum soni neyðarróp. Hon greiðir frá, at sonur hennara er 24 ára gamal og skal hjálpast til alt.

— Tað geri eg eisini feg-

in, men hvussu verður tá eg sjálf ikki orki meir, spyr mamman.

— Eg kann ongantíð fara eitt ørindi, uttan so at onkur er at taka sær av honum i min stað, og nú eri eg um at missa alla vón

um nakað betur, tí nú skal sparast, so tey brekaðu kunnu ikki vanta nakað gott. Eg vildi ynskt, at tað bleiv spart á teim røttu støðunum, og ikki altíð latið tey evnaveiku i stikkuna.

Eg havi altíð verið optimist, so min vón er ikki heilt burtur enn, og nú fari eg at siga tað, sum er atlan min við hesum brævi, og tað er at fáa okkurt gjørt sum skjótast.

Heim í Suðuroynni

Tað skal og má koma eitt ella tvey heim i Suðuroynni nú, so eg og onnur við mær, og sum kanska eru verri fyri enn eg, kunnu føla okkum meira trygg, tí koma heim her suðuri, og okkara evnaveiku kunnu koma har, meðan vit orka nakað enn, so blivur framtíðin alikavæl eitt sindur ljósari. Eg haldi, at tey brekaðu hava bíðað nóg leingi og bliðva altíð sett i síðstu

Gamli loranstaðbygningurin verður nú varduð verkstaður

rekkju, tá tað verður talað um okkurt til tey at bøgva i.

Vit eiga øll at virða tey, sum tey eru, og tey læra okkum meira um lívið enn nakar annar, skrivur mamman i blaðnum Javna.

Størstu batarnir hendir undir seinasta landsstýri

VALUTAKURSIR

		12.04	11.04	Ultimo síðsta mán.
USA	Dollari	733,00	731,80	736,40
Bretland	Pund	1239,40	1243,50	1243,95
V-Tyskland	Markur	388,81	388,72	389,20
Svøríki	Króna	114,36	114,32	114,55
Noreg	Króna	107,25	107,19	107,16
Frakland	Frankur	115,16	115,18	115,25
Belgia	Frankur	18,575	18,570	18,600
Sveits	Frankur	442,35	440,97	444,30
Holland	Gyllin	344,62	344,59	345,20
Italia	Liri	0,5309	0,5306	0,5306
Finnland	Markur	173,75	173,60	173,45
Ísland	Króna	13,85	13,85	13,90
Eysturriki	Skillingur	55,260	55,235	55,330
Spania	Pesetas	6,270	6,270	6,255
Portugal	Escudos	4,720	4,715	4,730
Kanada	Dollari	616,10	615,50	617,20
Japan	Yen	5,5170	5,5170	5,5570
Írland	Pund	1037,75	1037,80	1039,40
Grikkaland	Drakmur	4,580	4,580	4,610

Kelda: Føroya Sparikassi

Minniligt ár, eitur oddagreinin i blaðnum Javna, sum just er komið út.

— Árið 1988 var árið, vit minnst við fleiri stórhendingum evnaveikum at bata i Føroyum!

Javni hevur, síðan tað varð stofnað i 1971, havt sum aðalmál at visa myndugleikunum á, hvat tørvar fyri at bota um støðuna. Mangan hevur sæð svart út; men vit hava eisini merkt, at lurtað verður eftir okkum.

Andveikraverndin kom á føroyskar hendur 1. januar 1988; hetta var eitt stórt framstig. Nú kunnu landsins myndugleikar betur fylgja við, og lættari er hjá brúkarunum at visa á tørv.

Í Runavík fluttu búfolkini á Gerðisvegi i nýggja hús, sum landið hevði

bygt til tey, somuleiðis eru nú tvey umlættingarpláss á heiminum.

Í Havn fluttu seks ungfolk i Húsið undir Brúnni, onnur fluttu i íbúð fyri seg sjálvan. Fleiri rúm voru tøm á Eirargarði (tíverri eru onnur komin i hesi aftur). Grundtøki er keypt á Berjabrekku, ið skal vera til dagstovn.

Í Klaksvík er latin upp varduð verkstaður — og i skrivandi løtu er just umlættingarheimið Dáin latið upp.

Landsstýrið hevur lýst lóg um varduð íbúðir, sum hevur til endamáls millum annað at hýsa avlamsfólki, sum tørvar at bøgva i vardum umhvøvi, og tryggja teimum eitt gott og hóskað tilhald.

Avlamsfólk kunnu nú hava størri inntøku, uttan

at missa avlamsrentuna.

Eisini er viðtikið, at Føroyar fáa eitt handicapræð, sum skal vera við til at vegleiða landsins myndugleikar. Feløgini fyri brekað fáa limir i hesa nevndina.

Tað liggur til føroyingin at vera áhaldin og taka við tí, honum er fallið i lut. Men sigast kann, at ongantíð i evnaveikasøgu Føroya er so nógv hent i einum landsstýrisskeiði. Hóast nógv vantar.

Enn er nógv, ið føla seg gloymdan — tí i teirra parti av landinum er enn onki komið til tey evnaveiku. Her hugsa vit um Suðuroynna.

Andveikraverndin varð yvirtikin, næsta stig i hesum máli eigur at vera, at eisini verður álagt kommunum at hava henda part-

in av sínum borgarum i huganum. Til dømis kann nevast, at tað er lógarfest, at bygdaráð og skulanevnd hava skyldu at syrgja fyri, at børnini fáa serundirvising, alt eftir tørv i heimbygðini.

Tíverri er «tendensurin» at flyta fólk til Havnar, tí har eru flest tilboð til tey evnaveiku, bæði børn og vaksin.

Soleiðis eigur ikki at vera. Tað er samfelagið, ið skal vera soleiðis, at øll kunnu vera við, og ikki tann brekaði, ið skal føla seg noyðdan at rætta seg eftir samfelagnum.

Men hóast alt. Húrdin er gloppað. Vónandi verður hon ikki latin aftur, sigur Javni i oddagreinin.